

L'AUTONOMISTA

DIARI FEDERALISTA REPUBLICÀ I D'AVISOS I NOTÍCIES - ES PUBLICA A LA TARDA

GIRONA, DIJOUS, 21 DE MARÇ de 1935

NUMERO 9.548

FRANQUEIG CONCERTAT

El discurs d'Azaña provoca forts esclats d'entusiasme republicà

Després d'acabar el seu discurs l'ex-president del Consell, senyor Azaña, i sortint als passadissos de la Cambra, es produí un moviment d'entusiasme entre els diputats i periodistes republicans, que no cessaven de donar visques a la República, als homes honrats i a la política honesta.

El senyor Azaña fou abraçat per diversos diputats i periodistes, rebent innumerable felicitacions pel seu discurs. El senyor Maura, després de felicitar a l'ex-president del Consell, es situà en el passadís de l'Ordre del Dia i donant entusiasmes visques a la República, que eren contestats per diversos diputats i periodistes.

Els diputats socialistes que havien assistit al Congrés, entre els quals es trobaven els senyors Sabrás, Rodríguez Vera, Lecina i altres, igualment se sumaren a aquestes manifestacions d'entusiasme.

Quan el senyor Azaña sortia del Congrés els grups de diputats i periodistes l'acompanyaren fins a la porta del mateix, on tornaren a reproduir els visques i les ovacions.

Igualment el senyor Martínez Barrio, després de felicitar efusivament l'ex-president del Consell, es sumà als entusiasmes a la República, donant crits amb entusiasme, en el passadís de l'Ordre del Dia.

Per dir-se que des de les cèlebres sessions de les Constitucions no hi ha hagut fins ara cap demostració d'entusiasme republicà tan delirant com el d'ahir tarda.

Mentre es produïen aquestes manifestacions, a l'altre extrem del passadís de l'Ordre del Dia, on estaven els diputats de la CEDA i d'altres elements de la dreta, es lamentaven d'aquest entusiasme republicà, censurant-lo.

OPINIONS AL DISCURS DEL SENYOR AZAÑA

Els periodistes demanaren a diverses personalitats la seva opinió sobre el discurs de l'ex-president del Consell i veus aci el que expressaren:

El senyor Azaña:
—Estic satisfet, més que del meu discurs, d'aquestes demostracions de republicanisme entusiasta.

El senyor Villanueva (radical)

—No altres som jutges i no podem criticar, però el discurs és meravellós i trobarà molt de ressò en la gent del carrer.

El comte de Rodezno:

—S'han empenyat en aixecar-li un pedestal al senyor Azaña i ho han aconseguit aquesta tarda. Li donen visques per això.

Alguns diputats de les esquerres:

Alguns diputats de les esquerres veuen que el discurs del senyor Azaña havia estat un martell enderrocador.

Abilio Calderon:

—Jo no vull oinar... Però diguin que el senyor Azaña és un home d'un talent extraordinari.

El comte de Romanones:

—Naturalment, molt bé; erò m'ha agradat més la part ofensiva que la defensiva.

Gordon Ordax:

El senyor Gordon Ordax, també es mostrà molt satisfet pel discurs del senyor Azaña, però considerava que havia estat suspès precisament en un dels extrems més interessants, que és el relatiu a la relació que pogués haver-hi amb Portugal, socorreguent a emigrants revolucionaris d'aquella nació.

Cirilo del Río:

Cirilo del Río digué que li semblava molt bé el discurs: "Admirable, com propi d'un home de la mentalitat del senyor Azaña."

Primo de Rivera:

—Si els monàrquics pretengueren enfrontar al senyor Azaña amb els radicals i la CEDA per a què aquell demostrés la seva superioritat, ho han aconseguit plenament. Però si el que pretènia era anullar-lo, hauran vist que han aconseguit tot el contrari.

Miquel Maura:

—El discurs ha estat magnífic de dalt a baix. Se'ls hi han posat com a Ferran VII.

Martínez Barrio:

—No sé què admirar més en ell, si la seva resistència física o la seva resistència i capacitat intel·lectual.

Comentari

Ahí, enmig d'una formidable espetació, s'aixecà a parlar en el Parlament de la República el senyor Azaña.

No cal extractar la seva peça oratòria; tots els diaris han reproduït el discurs i tots han coincidit en afirmar el seu valor admirable. La Cambra prestà una rigorosa atenció a la paraula del senyor Azaña. Sobre aquest particular veiem el que diu un periodista tan destacadament dretà com Josep Pla. Les seves paraules tenen un doble valor per la posició diametralment oposada a la del polític esquerre. Diu el comentarista lliguer:

"Al final de la sessió de la tarda, tot hom es feia creus d'haver-lo escoltat durant tant temps sense que de cap cantó de la Cambra hagi sortit ni la més lleu protesta; i és que, malgrat la dispersió del discurs, l'oració té tant d'interès que s'ha arribat a imposar. El senyor Azaña ha parlat enmig d'una Cambra pleníssima i amb una assistència de públic desacomunada. S'ha arribat a pagar per una entrada de públic, a la gent que feia cua, cent pesetes.

En el moment que el senyor Alba ha suspès la sessió, el senyor Azaña, en sortir als passadissos, ha estat objecte d'ovacions dels seus amics i de visques innombrables.

Havent sopat, la sessió ha continuat i el senyor Azaña ha parlat cinc quarts més. El discurs d'havent sopat ha tingut moments tan dramàtics com a la tarda. Sobretot, quan el senyor Azaña ha insinuat que la sortida de les armes depositades al Castell de Càdiz, i que sortiren embarcades en el vaixell "Turquesa", es produí essent president del Consell de Ministres el senyor Samper i ministre de la guerra el senyor Hidalgo. Escenes com aquestes han produït un veritable calfred a la Cambra, com les que s'han produït en encarar-se el senyor Azaña amb el senyor Anguera de Sojo."

Després d'aquestes paraules prou eloqüents, sols cal citar les de Gil Robles: "Azaña, d'acusat s'ha convertit en acusador."

El mateix Maura: "Senzillament admirable. Ha estat sublim de forma i de fons."

L'ex-comte de Romanones: "Molt bé."

I així podríem citar tots els conceptes emesos pels polítics de dreta. Azaña ha donat un gran pas en el camí de la República, única i rediviva.

VIDA LITERARIA I ARTISTICA

La Europa novecentista de Maurois

Que André Maurois es uno de los más grandes biógrafos de hoy resulta verdad que proclaman los críticos. Puede decirse que constituye uno de los valores de esa triada de genios con quienes ha culminado el género, siendo los otros Ludwig i Zveig.

Maurois, que ya con "Disraeli" y, principalmente con "Voltaire", proclamó ser escritor ático que sabe co-honestar, al hacer un estudio aislado del personaje arrancándole del marco de la época, el rigor reconstructivo con la amenidad novelesca, dió a la estampa hace pocos meses una nueva gran obra de esta clase, que, al igual que la segunda antes nombrada, tan bien acogida por el público hispánico, acaba de ofrecer en edición castellana la Editorial Juventud, tan atenta a las novísimas corrientes intelectuales del mundo.

"Eduardo VII y su época", la nueva creación de Maurois, puede concepc-tuarse como rotunda demostración de sus cualidades y capacidad, por cuanto en ella, no se circunscribe a esa pintura personal, a ese estudio psicológico, abstracción hecha de origen y ambiente, sino que, por el contrario, el rey inglés vive, se mueve entre las influencias, los acontecimientos y las costumbres de su tiempo. Es, por ende, un admirable estudio de las directrices del mundo, de la ideología e inquietudes de los últimos lustros del siglo pasado y primeros del presente, de los orígenes y manifestaciones incipientes de la

Europa novecentista. En pocas creaciones análogas puede advertirse armonía tan ejemplar en esa pintura de la llamada década eduardiana inglesa, pintura rica en detalles y en colores como notable por la concisión elocutiva.

Mucho cabría extendernos ponderando esa síntesis característica de Maurois, por virtud de la que el libro tiene, al par que enorme valor documental, singular capacidad sugeridora. Es muy de tener en cuenta la actualidad que adquieren sus juicios y apreciaciones, pues harto patente aparece la similitud de estos años, en cuanto a inquietudes y posibles conflictos internacionales se refiere, con los anteriores a la Gran Guerra, y por ello el conocimiento de aquéllos debe servir de sano aviso a la actual generación.

Inglaterra, con su política, su sociedad, sus deportes, sus hogares, sus tradiciones inmutables y su entusiasmo que renace todas las mañanas— escribe el gran comentarista E. W. Wilson — es un país de infinitas y sorprendentes variaciones. Maurois no pretende reducir sus fenómenos a un sistema. Dibuja cada uno de los diversos aspectos de la era eduardiana, en el círculo de una perfilada viñeta, completo en sí mismo, y delicado en su miniaturesca exactitud. No hay nada confuso. Para cada casilla ha acumulado el material adecuado, seleccionándolo y condensándolo. Podrá decirse que las casillas están insufi-

cientemente relacionadas entre sí, pero, en realidad, no hace otra cosa que enseñarnos el calidoscopio tal como lo vieron los contemporáneos."

Por descontento que el autor buceó en algo más que los datos inmediatos de época y medio: en las peculiaridades psicológicas, en la historia del pueblo inglés. "Maurois—dice Wilson — ha tenido que observar, que examinar, lo que el inglés da por sabido, y si logra despertar el interés de los demás es porque él mismo se muestra vivamente interesado. Acaso sea una historia ya varias veces contada, pero siempre por partes. Vale la pena de volverla a contar completa. Para la memoria instintiva de André Maurois como francés, no existe una época de ante-guerra y otra de post-guerra separables entre sí; sino un pasado tan inmediato como lo presente. No habla de Inglaterra como si ésta terminara en el mes de agosto de 1914 y volviese a empezar después del armisticio. No tiene tampoco necesidad de ser un Strachey conjurando lo pretérito con hechizos fraseológicos. La Inglaterra de hace treinta años está aún muy cerca de nosotros, y basta describirla en lenguaje fácil y fluido, no menos elegante en inglés que en francés."

Así, no es extraño que el lector encuentre curiosas anécdotas y valiosas alusiones que hacen de ésta una obra de inmensos y cuidados detalles. Los ocho capítulos que comprende denotan ya por su rotulación lo que en ella se describe y evoca, preferentemente. Helos aquí: Últimos días de la reina Victoria. El Príncipe de Gales. Los partidos y sus jefes. Política interior del Ministerio Conservador. Política (Sigue en cuarta página)

PAPEL DE FUMAR
BAMBÚ

Farmàcia - Centre d'Específics

SERUMS - VACUNES - INJECTABLES
APOSITS SANITARIS

Carrer Progrés, núm. 4 - Telèfon, 410

JOSEP M. PLA

POLÍTIQUES

La unió de les esquerres
Interrogat el senyor Alborno sobre les gestions que realitza per a unir els partits republicans, ha manifestat:
—Em produeix gran complaença veure l'activitat dels partits republicans perquè aquest és el camí de reconquerir l'opinió pública.

Les gestions que jo realitzo podran semblar que van poc a poc, però no es tracta de fer una fusió o coalició efimera entorn de les persones de què fou tan fecunda la història del republicanisme en l'oposició; per a establir aquesta unió de tipus personal, es sacrificaven idees i es reduïa tot a afirmar uns quants tòpics. Ara es tracta d'arribar a una intel·ligència que serveixi per a articular la política republicana en una acció conjunta de tots els partits coincidents en solucions de Govern per als problemes més apremiants. Això requereix molt de temps i no s'improvisa.

Crec que els treballs van per bon camí i que els seus resultats no es faran esperar. El senyor Sánchez Roman i els seus amics estan redactant unes ponències que sotmetran pel meu conducte als grups republicans. Tenen acabada la referent a la Reforma Agrària, estudien els mitjans que han de conduir a deturar el descens industrial i reduir l'atur obrer; preparen unes bases de caràcter polític. Es un treball meritoriós que podrà servir per a establir els fonaments de l'esperada intel·ligència.
Quant a la nota d' "Izquierda Re-

publicana" no tanca ni molt menys el camí a la intel·ligència. Per ara l'obre a les aliances electorals, el que ja és alguna cosa. A més, tinc entès que en la reunió del Consell Nacional, amb la minoria parlamentària i els representants de les regions, no ha estat menyspreada per ningú la possibilitat d'una col·laboració amb altres partits sobre bases concretes de solucions de Govern.

L'Esquerra Catalana es troba en una situació especial. Companys i els seus companys de Govern són a la presó. A Barcelona hi ha un comitè de reorganització del partit que presideix l'ex-ministre de la República i ex-alcalde d'aquella ciutat, senyor Pi i Sunyer. Un altre element de consideració és la minoria que dirigeix el senyor Santaló. Puc assegurar que l'Esquerra està interessada, com tots els republicans, que s'arribi, com més aviat millor, a una intel·ligència entre tots els partits.

Pel que fa als republicans conservadors de dreta autènticament republicana, tal vegada temen que un contacte amb la resta dels republicans podria perjudicar-los perquè podria interpretar-se com una confusió política; però jo, en ells, he trobat no solament cortesia i afecte, sinó la major cordialitat.

La unió ha de fer-se democràticament per tal que sigui eficaç i fecunda. Per això no crec que sigui el millor camí que aquesta unió sigui imposada pel poble demagògicament. Jo no defalleixo en els meus treballs i crec fermament que d'aquesta intel·ligència depèn l'esdevenir de la República durant molts anys.

CANALETA
GRANONDA
DRENDA
DEKOR
XAPATISA
FIBROCROM
FIBROMARMOL

URALITA

COBERTES
CEL-RASOS
TUBERIES
DESAIGUES
DIPOSITIS
REVESTIMENTS
ARRIMADORS

URALITA, S. A. - Plaça del Marquès de Camps, 15 - GIRONA

CRÒNICA

Pubilla de Girona 1935

Trofeu popular organitzat per L'AUTONOMISTA

Llista d'obsequis de diverses cases de Girona que seran ofrenats a la senyoreta que resulti proclamada "Pubilla de Girona 1935".

"Casa Reixach", Ricard Oliver.—Un mocador de glassa seda.

Camiseria Arxer.—Unes mitges de seda.

"La Moda".—Un polvoritzador de cristall tallat.

Fotografia Barber.—Una fotografia artística.

(Seguirà la llista.)

Com l'any passat, la proclamació de "Pubilla de Girona 1935" se celebrarà en un solemnis festival-ball que tindrà lloc a primers d'abril, i en el qual serà posada la banda oficialment a la senyoreta guanyadora del Certamen. Banda atorgada pel Comitè Internacional de Bellesa i la més alta representació femenina de la ciutat de Girona.

Aquest número ha estat visat per la censura militar

NOTÍCIES

Els ciutadans gironins no han volgut ésser menys que els de totes les ciutats d'Espanya, sobre el discurs pronunciat pel senyor Manuel Azaña ahir al Parlament de la República, puix que aquest mati els diaris han estat arrabassats pel públic als venedors així que han arribat. Tot l'interès consistia en llegir i conèixer el formidable discurs de l'ex-cap del Govern de la República.

A migdia, a la Rambla, prop del Pont de Pedra, hem vist molts obrers llegint el documentat discurs del gran republicà.

També hem vist com un altre obrer el llegia en veu alta a un grup que el tenia envoltat i l'escoltaven amb la màxima atenció. Tal és l'interès que arreu ha despertat l'acusació contra el senyor Azaña, i que ara tothom diu que d'acusat s'ha convertit en acusador.

Ahir, el nostre estimat amic senyor Emili Pibernat, junt amb una comissió de l'Ajuntament de Salt, visitaren l'alcalde de Girona, senyor Tomás, a l'objecte de què els prestés suport per tal de demanar un projecte d'empeдрat del tros de carretera de Girona a Salt, trobant els comissionats una favorable acollida per tal de portar a cap dit projecte.

Miquel Sagardoy, de La Rodona, ha dipositat a l'Ajuntament de Santa Eugènia de Ter, varis envases petits de Vigosolina, trobats a la via pública, els quals es lluraran a qui acreditï que li pertanyen.

"MUNDO GRAFICO"

Publica un interessant reportatge sobre els buscadors d'or en els rius aurífers, l'explotació del qual pren cada dia major increment per la creixent escassetat d'aquest metall.

Del sumari d'aquesta setmana mereixen especial menció: Estat del convent de Sant Sever i Sant Carles, Presó de Dones de Barcelona.— El que serà l'Hospital Espanyol de Buenos Aires.— Gent que camina per Madrid: l'home-anunci i el "botones" més alt d'Espanya.— Els que visiten el Museu del Prado en un any.— Les falles de València.— Crònica de Barcelona.— La revolució a Grècia.— Actualitats.

Quan el veí de Figueres, Carmel Cristina, es dirigia, el passat dissabte, al carrer de Cervantes en una bicicleta, tingué la desgràcia de caure, produint-se ferides en una cama de consideració.

LUBRIFICANTS "WOOLSSER"

—Jaume I, 18.

A Sant Felu de Guixols, un grup de joves entusiastes de l'esport ciclista s'ha constituït en comissió organitzadora d'una nova entitat, la qual portarà per nom: "Agrupació Ciclista-Motorista Guixols".

Segons sembla, serà un fet la construcció d'un edifici destinat a caserna per a la guàrdia civil d'Olot, ja que per a garantir el pagament dels terrenys i edificis on aquell serà emplaçat va a ésser hipotecat el Teatre Principal, propietat de l'Ajuntament d'aquella ciutat.

TEATRE ALBENIZ

Avui, tarda i nit

Advertisement for VIVA VILLA! BEERY featuring a caricature of a man and the text 'La suprema aventura de nuestros tiempos...'

DEL CARNET

El dia de Sant Josep va ésser portat a les piles baptismals de l'església del Mercadal, el primer fill del jove matrimoni Josep Maria Audouard i Josefa Duran, un nen molt formós i que fa el número divuit de la colla de néts del nostre bon amic el reputat odontòleg, senyor Lleó Audouard. La nostra més cordial enhorabona a tota la família.

LUBRIFICANTS "WOOLSSER"

—Puresa i rendiment excepcional.

CAMBRA DE COMERÇ

Avis als posseïdors de crèdits a cobrar a Alemanya

Es prega als comerciants que tinguin crèdits a cobrar a Alemanya trametin a la Cambra, amb tota urgència, una relació que deu contenir els següents extrems: 1.er crèdits pendents de pagament anteriors a primer de gener darrer; 2.on nom del creditor espanyol; 3.er nom i domicili del deutor alemany; 4.rt mercaderia origen del crèdit; 5.è data en què fou exportada o importada la mercaderia; 6.è valor de la mercaderia; 7.è oficina que ha d'atorgar l'autorització per al pagament. 8.è Negativa de l'oficina; 9.è data de la negativa i motiu de la mateixa.

ESPORTIVES

A SANT FELIU DE GUIXOLS

Casal, 2. — Gràcia, 2

El públic que assistí el passat dimarts a presenciar aquest encontre tingué a les acaballes del mateix una forta decepció. Això de què l'equip local portés guanyat els dos punts durant vuitanta minuts, i en els deu minuts restants se'ls n'hi escapés un, incomprendible, no ho podien acabar d'acceptar aquells que tant engrescats havien sortit del partit jugat amb el Malgrat el diumenge. No estem d'acord, però, en les recriminacions finals que hom feia contra l'àrbitre, carregant-li tota la culpa. Es cert que aquest deixà molt que desitjar en les seves decisions; però si durant el partit la seva actuació no fou protestada, ¿per què se'l censurava quan ja la cosa no tenia remei? No és que pretinguem defensar-lo, però no ens convenen gaire aquestes lamentacions tardanes. Quan era "necessari" aixecar la veu era en les decisions equivocades. Calia donar la impressió de què tot i guanyant no es permetien infraccions de cap mena. I en aquest aspecte el públic guixolenc es comportà igualment com si es tractés d'un partit amistós, com si no l'interessessin els dos punts que es ventilaven. Després, en cabar, els jugadors graciencs, entusiasmats pel punt que havien esgarapat, no s'amagaven de donar les gràcies als jugadors locals per la seva generositat, tot i alabant la bona actitud del públic, que qualificaven d'imparcial, noble, esportiu, etc. Molt bones paraules, que servirien d'orgull, si no haguessin estat dites d'una manera més aviat irònica i sorneguera.

Volem dir amb tot això que el públic guixolenc, sense deixar-se arrossegar per viaranys passionals i violents que són sempre reproables, ha d'adoptar una altra actitud si vol que els seus jugadors es facin acreedors a la seva confiança. Cal que es doni compte de què la seva excessiva tolerància i passivitat, acollint els errors de l'àrbitre, produïx en l'ànim dels jugadors un crebantament de moral sempre perjudicial en la voluntat que els acompanya. I aquest defecte del públic no és, certament, la primera que el veïem. En el partit contra el Viladecans passà el mateix. L'anul·lació d'un gol, perfectament vàlid, fou acollit amb glacial indiferència, sense protestes. Això ocasionà a l'equip local una baixa d'entusiasme, i en els últims quinze minuts es deixà empatar primer, i més tard un segon gol els arrabassava els punts que tenien ja guanyats.

Deixem per una altra ocasió l'extendre'ns més sobre aquest punt.

Comentarem ara, breument, els gols que es marcaren. En el primer temps, Balança, de penal, aconseguí el primer per al Casal. Aquest provingué en tallar amb el braç un defensa foraster una jugada que Torres havia iniciat. En aquesta part el Casal dominà quasi en absolut. A la segona, Balança, aprofitant una fallada de la defensa contrària, aconseguí el segon en una jugada plena de serenitat. El dos a cap es mantingué fins els deu minuts últims. El davantre centre gracienc trobà ocasió, però, de marcar el primer pel seu equip, degut en part a trobar-se la defensa local massa avan-

çada. Faltant cinc minuts i en un batibull davant la porta forastera, Grau, que s'havia desplaçat a l'extrem per haver-se lesionat, entrà la pilota dins el marc. L'àrbitre no concedí gol a la jugada; en canvi, castigà amb penal l'equip gracienc, per apreciar unes mans de la seva defensa. Els jugadors locals protestaren d'aquesta decisió, ja que les mans havien existit quan la pilota ja era dins. Finalment, Balança s'encarregà de tirar el penal, i ho féu amb tan mala sort que la bala anà fora. Fet el corresponent "saque" pel porter, el recull l'extrem esquerra foraster que, de lluny, envia un xut que s'escapa incomprendible de les mans de Tresané. La sorpresa es fa general, per la variació que ha fet el partit. Aquest gol ha desfet una victòria que ja tothom, àdhuc l'equip gracienc, donava per descomptada.

Un punt s'ha perdut. Causes? Potser per manca de serenitat dels jugadors en l'últim moment? No ho volem escatir-ho, ni som nosaltres els més indicats per fer-ho.

L'equip local s'arreglarà així: Tresané, Portell, Dispès, Romaguera, Grau, Caselles, Torres, Vilanova, Balança, Usandizaga i Aicart. Comes no pogué arreglar-se per trobar-se lesionat del partit del diumenge.

Espectació pel partit "S. D. Costa Brava -- F. C. Català"

Ens comuniquen de Portbou que entre els aficionats d'aquella població ha despertat gran interès el partit anunciat amb el F. C. Català, de Girona. Tothom recorda encara la bona impressió que causà l'equip gironí en la seva visita corresponent al partit del campionat amateur, que finalitzà amb la victòria del Costa Brava per 2 a 1, aconseguida en l'últim minut del partit.

Campió finalment el Costa Brava per "goal-average" sobre el F. C. Català, la Junta del primer ha volgut presentar davant l'afició portbouenca un nou encontre, aquest amistós, amb el bon conjunt gironí, que servirà a l'ensens d'homenatge als jugadors que han assolit el títol de campions amateurs del Grup Girona.

El dimarts passat dia 19, va tenir lloc a Casa Perich el vermut d'honor que la Joventut Catalana oferí als seus jugadors, pel seu bon comportament i bons resultats obtinguts fins a la data.

L'acte transcorregué en continua gatzara, acreditant-se l'excellent com panyerisme i bon humor de tots els concurrents: jugadors i directiva.

Féu ús de la paraula el president el qual felicità als jugadors per les seves brillants actuacions, acabant el seu discurs dient que era de molta estima per a la "Joventut Catalana" tenir en el jugador a un bon company.

Es cridaren després, alegrement, tres hurres, que ressonaren fortament en el local.

Parlà després el secretari senyor Josep Estiu, agraint emocionat el present que li feren els jugadors amb motiu del seu sant.

En finalitzar l'acte, la Junta anuncia una magnífica excursió a Agullana per al diumenge de Pasqua, dia 21 d'abril.

Amb gran activitat s'estan fent, en el camp d'atterrage, de Figueres, importants obres de millora. Ha estat construït un hangar. La inauguració de dit hangar tindrà efecte en les properes festes de maig i coincidirà amb un festival aeronàutic, en el qual prendran part pilots de l'Aero Club del Rosselló, agrupats en la penya "Ailes Catalanes".

També continuen efectuant-se els vols de turisme i baptisme de l'aire en aquella població, a càrrec del pilot Josep M. Careaga.

—NOI per a recados, necessita Carles Bartrons, carrer Progrés, núm. 10, entressol.

Sabem que s'estan portant a cap els treballs necessaris a fi de què en breu sigui construït el nou pont de Bàscara, en la carretera de Madrid a la Junquera, millora esperada pels habitants de la comarca empordanesa.

AVIAT FESTIVAL-BALL proclamació de "PUBILLA DE GIRONA 1935"

TRIBUNALS

Demà, divendres, a les onze del matí, a l'Audiència d'aquesta ciutat, reunirà el Tribunal Provincial d'Instruccions Administratiu per tal de celebrar la vista del recurs interposat pel senyor Josep Massanes i Solà contra l'acord de l'Ajuntament de Celrà del dia 2 de març de 1932, de títol el recorrent del càrrec de secretari de l'esmentada Corporació. Defensarà el senyor Massanes, advocat senyor Lluís Franquesa.

AUTO-TALLER CODINA REPARACIONS GENERALS DE L'AUTOMÒVIL Avinguda 20 de Juny, 10 - Telf. 358 GIRONA

ENSENYAMENT

IMPORTANT ASSEMBLEA DE MESTRES DEL PLA 14 DE GIRONA

Conforme s'anuncià degudament, l'Ateneu Social Democràtic de Girona va celebrar-se, el diumenge passat, l'Assemblea de mestres del pla 14. Fou molt concorreguda. Els mestres, com a clients dels seus deures, acudiren a la crida de la Comissió organitzadora per a protestar d'uns curssets especials que són la vergonya del Magisteri i demanar la seva substitució per uns altres, generals i sense limitació.

Es de remarcar (i des d'aquestes columnes les felicitem) l'interès i entusiasme de les mestres. L'element femení no sols féu acte de presència sinó que prengué part activa en les vives i interessants discussions que serviren per a redactar les conclusions següents:

1.ª Demanar la derogació del Decret del 4 de gener del corrent any que convoca curssets especials, substituint-los per uns altres generals i sense limitació.

2.ª Formació d'un comitè provincial, integrat pels companys Esteve Rius, Francesca Planas i Carles Mar-

COMPRARIA

Quadres moderns i antics i objectes d'Art

Assumpte seriós i reservat

Escriure l'administració de «L'AUTONOMISTA», número 2002

PER TELÈFON

SERVEI DE L'AGÈNCIA FABRA I DELS NOSTRES CORRESPONSALS

BARCELONA

ACUSACIÓ RETIRADA

Barcelona, 21.—Aquest matí, a Dependències Militars s'ha celebrat el Consell de guerra contra set processats acusats d'haver intervingut en els successos de Granollers.

Per manca de proves, el fiscal ha retirat l'acusació.

EX-POLICIES ALLIBERATS

Barcelona, 21.—Han estat posats en llibertat els quatre ex-policies que formaven el rondí d'en Badia.

EL SECRETARI DEL C. A. D. C. I.

Barcelona, 21.—S'ha disposat que el secretari del C. A. D. C. I., senyor Joan Alvarez, continuï a l'hospital i no sigui traslladat a la presó.

ABSOLT PEL TRIBUNAL D'URGÈNCIA

Barcelona, 21.—Davant el Tribunal d'Urgència s'ha vist la causa contra Albert Guixaró, acusat d'haver assaltat una armeria a Manresa en la nit del 5 d'octubre.

Ha estat absolt pel Tribunal, per manca de proves.

ARRIBADA DE LA VIOLINISTA CATALANA ROSA MAS

Barcelona, 21.—A un quart de dues de la tarda, i procedent de Varsòvia, ha arribat a Barcelona la gran violinista catalana Rosa Mas, finalista guanyadora del concurs "Unión Radio".

Rosa Mas va anar a Varsòvia per a prendre en un concurs internacional de violí, en el qual ha aconseguit un triomf legítim. Després de gran lluita amb altres competidors, la majoria d'ells polacs, ha obtingut el Gran Premi d'honor.

En arribar a Barcelona, Rosa Mas ha estat saludada per personalitats del món musical, havent estat obsequiada amb rams de flors i rebent moltes i merescudes felicitacions.

CAP A GINEBRA

Barcelona, 21.—Convidat per la Universitat de Ginebra, l'il·lustre pre-historiador i catedràtic de la Universitat de Barcelona senyor Bosch Gimpera, ha sortit cap a Ginebra per a donar un cicle de conferències en aquella ciutat ginebrina.

VISITA A L'AUDITOR

Barcelona, 21.—El tinent coronel d'assalt senyor Caballero ha visitat l'Auditor.

MANIFESTACIONS DEL SR. PORTELA

Barcelona, 21.—Aquest migdia el secretari del governador general de Catalunya ha dit als periodistes que sabia que el senyor Portela tenia una nota per a la Premsa, i potser quelcom més que una nota.

Després d'aquestes paraules ha entrat en el despatx del Governador, i pocs moments després ha aparegut el senyor Portela en el despatx de secretaris, on els informadors l'esperaven, començant la seva conversa amb ells amb les següents paraules:

—Tinc poques notícies i són vostres tants, que no els va a tocar res.

—Ens ho repartirem com a bons germans—han contestat els periodistes.

—Doncs ja que de repartiment es tracta, començarem pel diner—, ha dit somrient el senyor Portela.

I proseguint la seva conversa ha dit:

—El senyor Santiago, abans de marxar, em lliurà 500 pessetes per a distribuir entre els guardies ferits i entre les famílies dels guardies morts. També ha deixat 5.000 pessetes a una persona molt significada de Barcelona per les seves condicions personals i significació i representació en els medis industrials i bancaris. Tinc una nota, que després els hi entregaré, que fa referència al que s'ha vingut dient aquests dies sobre serveis de la Generalitat i que surt al pas de les exageracions que sobre aquest assumpte s'han fet amb escreix, el qual ha fet que es tingui d'aquesta qüestió un concepte gens exacte.

Un periodista li ha preguntat si estava assabentat del fet que els funcionaris subalterns del Patronat Universitari de Barcelona no cobraven els seus havers des del mes de gener.

Ha contestat el senyor Portela que al front del Patronat Universitari hi havia un comissari de Govern. Si és qüestió de Madrid, el Governador general de Catalunya ha manifestat que res podia fer-hi, però si és la Generalitat de Catalunya la que té les mensualitats a l'esmentat personal subaltern, ha afegit que donaria immediatament les ordres pertinents per a que fossin lliurats els pagars.

Preguntat per un periodista quan seria el seu viatge a Madrid, el senyor Portela ha contestat que no ho sabia. Un altre informador li ha demanat qui

na seria la persona que s'encarregaria de l'interinitat del seu càrrec durant la seva absència, i el senyor Portela ha contestat que tampoc ho sabia.

Després, la conversa ha derivat cap a l'assumpte de les comissions gestores, i el senyor Portela ha manifestat que això era cosa dels partits, ja que volia que hi prenguessin part tots els partits polítics que no tingueren intervenció en els fets del 6 d'octubre, el qual quasi podria dir que ho tenia aconseguit.

Un periodista li ha demanat si havia llegit el discurs de l'Azaña, i ell ha contestat que aquesta no era la seva feina, però que tampoc havia disposat de temps per a llegir-lo.

El senyor Portela en aquest moment s'ha retirat, ja que el demanaven telefònicament des de Madrid.

LA NOTA DEL SR. PORTELA

Barcelona, 21.—La nota que el senyor Portela ha lliurat als periodistes fa referència a certes notícies que es venen donant a la Premsa d'un temps ençà insinuant una possible reintegració dels serveis a la Generalitat de Catalunya. La nota diu que convé sortir al pas a aquestes referències exagerades, ja que podrien a l'ensens que desorientar l'opinió pública, produir un destorb a l'estudi en curs de la qüestió.

La qüestió d'aquest suposat retorn a la Generalitat abarca tres punts primordials; els serveis de justícia, ensenyament i ordre públic. La situació queda clara i terminant en la llei del 2 de gener. Aquesta llei té d'esser oberta i acatada. La seva derogació correspon a la sobirania de les Corts. La pretesa reincorporació no pot fer-se per ara ni els darrers fets ho aconsellen.

CONFLICTE OBRER

Barcelona, 21.—El senyor Gustau Lebrun ha denunciat a la policia que ahir va ésser expulsat violentment del seu despatx de la fàbrica "Llaneries Barcelonenses", de Sant Andreu, per un grup de seixanta-tres obrers. Avui s'han pres mesures per evitar possibles disturbis. En l'hora d'entrar al treball no ho han fet desenes d'una dones i setanta-dos homes.

EL CAPITA SANTIAGO

Barcelona, 21.—Per no haver prestat servei l'avió de Madrid, no ha sortit cap a la capital de la República el capità senyor Santiago.

SORTEIG EXTRAORDINARI DE L'11 DE MAIG

Núm. 26.394

Participacions de DUES PESSETES

Administració de L'AUTONOMISTA

1996.—R. ORTEGA Y FRÍAS

se encontraba el marqués de Poza.

—El marqués de Poza, que hace seis años murió!

—Está vivo.

—¿Os convencéis ahora de que yo he dicho la verdad?—preguntó maese Mancioni.

—No lo entiendo.

—En mi casa no hay más que gente honrada, y si estuvo ese hereje a quien buscáis fué porque yo no lo conocía.

—Otra vez os pido perdón.

—Que Dios os guarde.

Los esbirros se fueron.

—Yo tampoco lo entiendo — dijo Mancioni—, y como no sea que en este asunto ande ese diablo de la capa blanca...

—Tal vez—respondió el dominico—; pero de todas maneras habéis hecho un buen negocio.

Y añadió, dirigiéndose al doctor y al escudero:

—Vamos, porque no conviene que hagamos esperar a vuestro señor.

Y los tres salieron.

Nadie hubiera sospechado que el fraile era tal, pues llevaba muy desembarazadamente la ropa del marqués.

Pronto llegaron a los Caños del Peral, donde encontraron al de Poza, que lentamente avanzaba hacia Santo Domingo.

—Seguidme—dijo el fraile—, y entrad donde entremos.

—Siguiéron por la cuesta arriba, volvieron después a la derecha hacia San-

CONSELL DE GUERRA

Barcelona, 21.—S'ha celebrat un Consell de guerra contra sis paisans, veïns de Mollet, encartats amb motiu dels successos del passat 6 d'octubre.

MADRID

CARTES CREDENCIALS

Madrid, 21.—Aquest matí ha tingut lloc la cerimònia de la presentació de les cartes credencials del nou ministre de Polònia, amb el cerimonial acostumat.

A la cambra presidencial hi havien els senyors Alcalá Zamora, Rosa i personal de la Casa Militar del President de la República.

Després de les presentacions diplomàtiques entre el cap de l'Estat i el nou ministre de Polònia, s'han canviat frases de recíproca cordialitat.

RIFA DE MADRID

Madrid, 21.—En el sorteig celebrat avui han sortit premiats els números següents:

Primer premi, de 150.000 ptes., núm. 15.562 Alacant-Madrid-Granada

Segon premi, de 70.000 ptes., núm. 25.923 Madrid-Vic-Santander

Tercer premi, de 40.000 ptes., núm. 26.033 Barcelona-FIGUERES-Barcelona

Quart premi, de 20.000 ptes., núm. 35.367 Jaen-Jaen-Jaen

Altres números premiats:

5.788 Madrid.

9.476 Madrid.

9.721 Lugo.

10.673 Barcelona.

11.888 València.

14.088 Sevilla.

15.493 Madrid.

16.897 Barcelona.

18.594 València.

28.129 Bilbao.

34.994 San Sebastian.

38.605 Cartagena.

DETECCIÓ DELS ACOMPANYANTS DE L'ATRACADOR

Madrid, 21.—El ministre de la Governació a primeres hores de la tarda ha rebut els periodistes i els hi ha dit que el governador de Sevilla li havia comunicat que han estat detinguts els acompanyants de l'autor de l'atemptat comès ahir.

El senyor Vaquero ha afegit que el catedràtic de l'Institut i els demés ferits milloren notablement i que l'únic que es troba en greu estat és l'atracador.

Ha dit també que aquestes detencions portades tan ràpidament per la policia han causat una excel·lent impressió a Sevilla.

LA CRISI DEL TREBALL A CADIZ

Madrid, 21.—Ha estat en el Ministeri de la Guerra una comissió de diputats, la qual, acompanyada del diputat senyor Carranza, s'ha entrevistat amb el senyor Lerroix per a parlar-li de la crisi obrera en la província de Cadiz.

El senyor Lerroix ha promès atendre en el possible la demanda d'auxili que li han fet, i després ha dirigit la paraula als nombrosos comissionats que havien restat a la porta.

En el seu discurs ha dit que havia passat la seva joventut a Cadiz i que

sentia com a pròpies les necessitats d'aquella capital.

Ha promès en el Consell de Ministres de demà interessar-se per la situació de Cadiz.

Després ha dit que acabat el Consell de demà tornaria al Ministeri per a rebre novament als comissionats.

El ministre de Marina també ha rebut la visita de la comissió de Cadiz i ha promès apoiar la petició en el Consell de demà, sobretot en el que atany a l'activitat dels astillers de Cadiz.

VISITES AL CAP DEL GOVERN

Madrid, 21.—El senyor Lerroix ha rebut les visites d'una altra comissió de La Rioja, dels ministres d'Estat i Comunicacions, del Director general de Seguretat i d'un coronel.

MANIFESTACIONS DEL SR. JALON

Madrid, 21.—El senyor Jalón ha dit que demà o demà passat anirà, juntament amb el ministre d'Obreres Públiques, a l'estació del Nord a veure tres vagons oficials postals de nova construcció, que mideixen divuit metres de llargada i reuneixen totes les condicions possibles de comoditat per al personal de Correus.

Preguntat hi hi havia alguna notícia política ha contestat que no n'estava enterat, ja que ell es un ministre tècnic.

PARLA EL SENYOR ROCHA

Madrid, 21.—El senyor Rocha, preguntat sobre el debat parlamentari d'ahir, ha dit que la seva opinió estava condensada en l'interrupció que va fer al senyor Azaña.

MANIFESTACIONS DEL SR. LERROUX

Madrid, 21.—En abandonar el seu despatx el senyor Lerroix ha dit als periodistes que en la visita que el senyor Rocha li havia fet, havia estat per a informar-lo del desenrotllament de la sessió nocturna d'ahir, ja que ell no hi havia assistit a la nit, segons té per costum.

El senyor Lerroix ha dit també que en la visita que li havia fet el senyor Jalón, s'havien tractat de les properes festes d'abril amb motiu de l'aniversari de la República.

Ha dit que probablement el discurs d'Azaña seria contestat pel Govern i que el Consell de demà es celebrarà a la Presidència.

ATROPELL

Madrid, 21.—La camioneta M. 40.100 conduïda per Félix Marín, a la Ronda de Segòvia ha atropellat a Marià González Ramírez, de 49 anys, produint-li gravíssimes ferides.

HOMENATGE

Madrid, 21.—Aquest matí en el Pati de Cristalls de l'Ajuntament s'ha celebrat l'anunciat homenatge a Julià Martínez, pels 44 anys que es dedica a l'educació. Hi han assistit alumnes, ex-alumnes i companys de l'homenatge.

L'alcalde li ha fet entrega d'un pergamí i d'una placa.

—CORREDOR actiu es necessita

per a la venda de les lletres "Lúmina".

Adreçar-se al carrer de Figuerola, núm. 21-1.er, de 12 a 1 o de 6 a 7.

EL DIABLO EN PALACIO.—1993

vuestra mano cuantos lo soliciten, y bendecid a cuantos os saluden.

—Comprendo.

—Si tenéis serenidad...

—La tendré.

—Debéis andar despacio.

—Y entre tanto vos...

—No os cudiéis de mí.

—Vuestra responsabilidad...

—Nada temáis.

—Me salváis la vida y...

—Iréis hacia los Caños del Peral,

que allí os buscaremos.

—Hasta luego, pues.

—Que Dios os proteja.

Fray Bernardo se encasquetó el sombrero cuanto pudo, apoyó los codos en la mesa y la barba en las manos.

—Ahora—dijo el doctor a Juan—, hablemos tranquilamente y como buenos amigos.

El marqués, de cuyo rostro no se veía más que una pequeña parte, bajó, llegó a la puerta y encontró a maese Mancioni disputando con los esbirros.

Estos, al ver al fraile, apartáronse respetuosos, quitáronse los sombreros e inclinaron la cabeza.

El de Poza extendió el brazo derecho y los bendijo.

No era cobarde, ya lo sabemos; pero en aquellos momentos, temblaba.

No hubo quien se atreviese ni siquiera a mirarlo frente a frente, lo cual no extrañó, porque sabía el respeto que infundía un fraile.

SUBSCRIPCIÓ:

Girona, 2 pts. mes, 1 comarques, 6 pts. trim. — Resta Espanya, 12 pts. sem. Gibraltari, Portugal i Amèrica, 20 pts. any. — Països U. Postal, 42 pts. any. Altres països, 60 pts. any.

REDACCIÓ, ADMINISTRACIÓ I TALLERS: PREMSA, 4 i 5. — TELEFON 121 — GIRONA

OBSERVACIONS:

Tota la correspondència al Director. Dels escrits publicats en són responsables els autors. — No es tornen originals. — Anuncis, reclams, retalls i esqueles segons tarifes.

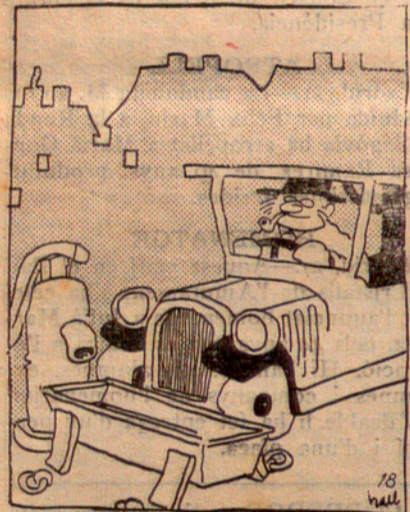
(Ve de la primera plana) extranjera del Gobierno Conservador. Política exterior de los liberales. Política interior del Ministerio Liberal. La brecha aumenta. Ultimos dias y muerte del rey Eduardo.

Acaso en ninguna otra obra sobre el mismo tema pueda encontrarse un estudio tan integral y completo, una exposición tan disertada de esas determinantes del personaje. La fidelidad reconstructiva, la manifestación del contraste, la deducción causal, el análisis hondo y certero resplandecen, indecadescentes. Esa importancia de Inglaterra surgiendo de su aislamiento político e intelectual mediante evolución de alianzas y progresos nacionalistas realizada en la última fase de la era victoriana, tan dilatada y fecunda, está plasmada con verdadera ejemplaridad. E igual el decoro de la juventud del personaje, Eduardo VII, tan diferente a su progenitora, que, condenado durante muchos años a ser Príncipe de Gales, llevó una vida ligera mal vista por los puritanos de entonces, que acaso exageraban su hedonismo, descolgando, sin duda, como la figura acaso más famosa del mundo de entonces, dada su aureola de elegancia y simpatía.

"Eduardo VII y su época" mantiene el sello de su interés desde el comienzo hasta el fin. Si en esa que podríamos llamar primera parte, o sea antes de llegar el personaje a regir los destinos de su país, hay motivos tantos de admiración, en la segunda, aunque comprensiva de tan poco tiempo—diez años— no se cuentan menos. Aquí son de subrayar la fastuosidad de la coronación, la reforma de los viejos rituales y la transformación rotunda, que nadie pudo dejar de reconocer, del príncipe frívolo en maduro hombre de Estado, hasta el punto de que su breve reinado caracterizase por el triunfo de la diplomacia. Maurois no duda en calificar a Eduardo VII como un hombre de buen sentido que preparó al reino para conservar los dominios que su madre adquirió por la conquista.

ANGEL DOTOR

DIBUIXOS DE "L'AUTONOMISTA"

—La força de la costum o el vell cotxer convertit en xofer.

1994.—R. ORTEGA Y FRÍAS

—¡Ah!—exclamó el hostelero cuando vio que el dominico se alejaba. —Concluamos—dijo Mateo. —Conste que yo... —No negáis que en vuestra casa se encuentra el marqués de Poza. —No he dicho eso. —Sí. —He dicho y repito que hay tres personas en mi casa y que una de esas tres personas podría ser el marqués; pero que yo ignoraba... —Lo conocéis, puesto que aquí lo habéis tenido otra vez... —Os juro que ni siquiera he fijado la atención... —Cuidado, señor Mancioni. —¿Puedo hacer algo más que franquearos la entrada? Si encontráis al marqués, lleváoslo en buen hora, que me haréis un grandísimo favor, porque no quiero tener en mi casa gente que ha dado motivo para que la justicia lo persiga. —Registraremos. —Sí, sí. Quedaron cuatro esbirros a la puerta, y con maese Mancioni y Mateo subieron otros cuatro. No acaba de tranquilizarse el huésped, pues le parecía imposible que el marqués se salvase, y creía que otra vez el asunto iba a terminar a cuchilladas y con sangre. Entraron en la habitación del de Poza. Los esbirros habían desenvainado la espada.

EL DIABLO EN PALACIO.—1995

—¡Dáos a prisión!—dijo Mateo al entrar. —¡Presos nosotros!—replicó Juan con tono de profunda sorpresa. —Sin duda os equivocáis—dijo el doctor. —Nada queremos con vosotros, sino con ese caballero que no se digna levantar la cabeza, porque no le conviene que le veamos el semblante—repuso con acento de ironía el esbirro. —¿Habláis conmigo?—preguntó fray Bernardo, cambiando de postura y mirando a Mateo. Era éste un cómico muy hábil, y retrocedió como si viese un fantasma, abrió extremadamente los ojos y exclamó: —¡No es el marqués! —¡Santa Madona!—dijo el hostelero. Y se restregó los ojos, y abrió la boca y quedó inmóvil como una estatua. Aún no comprendía lo que estaba sucediendo. Pasaron algunos minutos sin que articulasen una sílaba. Por fin Juan rompió el silencio para decir: —¿Queréis explicarnos el motivo de vuestra visita? ¿Qué tenemos que ver nosotros con el Santo Oficio? Cristianos viejos somos, y a Dios gracias... —Perdonad. —Ya lo veis, os equivocábais. —Viéndolo estoy, y aún dudo, porque tengo la seguridad de que aquí

ELIXIR ESTOMACAL

SAIZ DE CARLOS

ESTÓMAGO — INTESTINOS

Enjús les armes!

Famolencs els Estats, eixorbats per l'ambició, emmetzinen l'ambient d'una bauma inhumana, enviant Emissaris, nació enllà... amb el pretext, de recaptar per les llurs pàtries una pau octaviana. I'l que fan, no cal dir-ho, és clamar en estuferia d'orgull, jo sóc més ben plantat, més alt i fort que tú; conrear l'odi vesànic, fitant-se de reüll, clamant al fi amb un: mori nostra neutralitat! I nosaltres, conscients, en son "delirium tremens" i en veure'ls disposats per a una aital feblesa, ens alcem més alts qu'ells, menys guerrers, però més nobles, en crit universal, clamant: enjús les armes!

FRANCESC ROCA

Pont Major.

TEATRES I CINEMES

TEATRO ALBÉNIZ

"¡VIVA VILLA!"

Hoy jueves (por no haberse recibido anoche), sensacional estreno de la extraordinaria película Metro Goldwyn Mayer, "¡Viva Villa!", verdadera epopeya del pueblo mejicano, con acción dinámica y grandiosa; enormes multitudes entregadas al combate; anécdotas caballerescas, emocionantes y cómicas; formidable interpretación de Wallace Beery, con Fray Wray, Leo Carrillo, Stuart Erwin, etc., dirigida por Jack Conway.

Signen alguns dats interessants sobre esta monumental producció: Wallace Beery, Leo Carrillo y Fay Wray, héroes de "¡Viva Villa!" Jack Conway, director de "¡Viva Villa!", al seleccionar a Beery para revivir la figura inolvidable del famoso guerrillero mejicano Pancho Villa, no encontró figura más apropiada que la de Wallace Beery. Viéndole revivir a Pancho Villa, se comprende que nadie en el mundo pudiera realizar como él este papel. Leo Carrillo, el actor que tan altas simpatías ha alcanzado por sus irreprochables actuaciones, es, en esta película, el lugarteniente Sierra, compañero inseparable de aventuras del inolvidable Pancho Villa. Y Fay Wray en su actuación de Teresa, crea una figura histórica de inolvidable realización, que se incorpora a nuestra vida

con la fatalidad auténtica de lo vivido.

Estadística de "¡Viva Villa!"

De la magnitud de esta producción dan idea los siguientes datos, extraídos, del departamento de estadística de Metro Goldwyn Mayer: 100.000 mejicanos nativos han actuado en la preparación de las gigantescas batallas que en esta película se producen. 6.327 tomaron parte en una sola escena de la película. La Compañía viajó 957.324 millas. Esta cifra fue obtenida con la recopilación de los billetes de ferrocarril empleados por la Compañía en los EE. UU. y en Méjico, y no comprende los innumerables viajes realizados en aeroplano, automóvil, caballerías y a pie, para realizar esta epopeya de la Revolución Mejicana. 1.836.000 pies de película virgen, fueron registrados en la escena de batallas que se realizan en el interior de Méjico. 1.827 caballos, fueron comprados y alquilados para las famosas cargas de caballería de las rebeldes de Pancho Villa. 659 monturas fueron compradas o alquiladas en Méjico. El resto de los hombres cabalgaban sin sillas. 8.632 rifles fueron comprados, alquilados o prestados por el Gobierno Mejicano y más de la mitad de machetes o largos cuchillos de los nativos. Dos regimientos de soldados mejicanos actuaron para salvaguardar a los expedicionarios en el interior y participaron en algunas escenas de la película.

Al diablo con la gloria "Lucho por dar pan a mis guerrille-

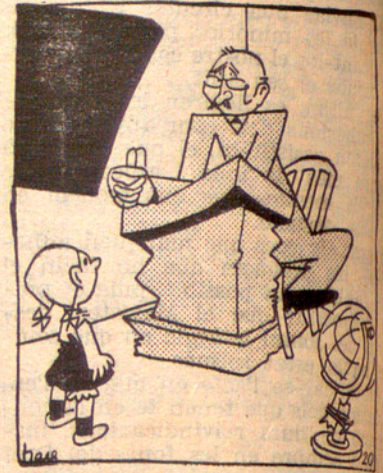
ros y algunas mujeres para su desconsuelo". En cierta ocasión Pancho Villa, a quien se le llamaba el héroe nacional, dijo las palabras que encabezan estas líneas. Es notable el hecho de que las grandes figuras de la historia no dan significación histórica a su actitud y es más tarde la historia misma quien interpreta sus grandezas.

Reparacions de Motocicletes amb personal especialitzat en la moto "B S A" (Davant el Banc d'Espanya) Alvarez de Castro, número 2 J. ARTIGAS

Carnet del radioient

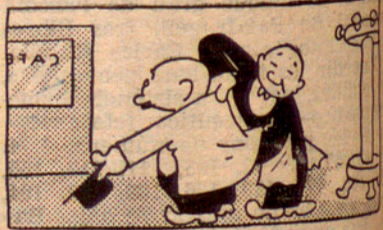
RADIO GIRONA Emissió de nit A les 19.—Obertura. Música selecta en discos. A les 20.—Música lleugera, en discos. A les 21.—Hora oficial. Servei meteorològic. A les 21.05.—Audició de sardanes, per la cobla "Girona": Juny Tardor Fent bombolles Infantívola La Cirera Amb tu Anita Regalims del cor A les 22.—Fi de l'emissió. Dia 22 de març Emissió del matí A les 10.30.—Retransmissió per mitjà de Ràdio Associació de Catalunya de la conferència per a senyoretetes a càrrec del Pare Laburu. Emissió de sobretaula A les 13.—Obertura. Emissió dedicada als infants. Lectura de rondalles. A les 13.15.—Audició setmanal de la "Farmàcia Pla". Commemoració del 250.º aniversari de Joan Sebastià Bach. — Obres d'aquest autor, interpretades per l'Orquestra Simfònica de Filadèlfia, el guitarrista Andreu Segovia, Mestre Pau Casals i Orfeó Català. A les 14.—Hora oficial. Música variada en discos. A les 15.—Fi de l'emissió. RADIO BARCELONA 21.05.—Noticiari des de la Redacció de "La Publicitat". — Emissió a càrrec del bariton Eduard Brito. 22.15.—Concert en commemoració del 250.º aniversari del naixement de Joan Sebastià Bach, a càrrec de Concepció Badia d'Agustí, soprán; Concepció Callao de Sánchez Parra, contralt; Elisabet Coemans de Pérez Farrás, violí; Rosaura Coma, piano; Juli Jarque, violí; Esteve Gratacós, flauta; Domènec Sánchez Parra, baix, i Gran Orquestra Orquestra de Ràdio Barcelona. U. R. MADRID 18.30.—Jocs infantils d'U. Ràdio.—Un conte breu, per Antoniorrobles.—Ràdio-Recreu.—Intermedis musicals en discos.—Actuació de petits futurs artistes. Sorteig de juguets entre els petits radioients. 19.30.—Transmissió, des de la Sala de Festes del Col·legi, Alemany, del concert que se celebrarà en commem-

DIBUIXOS DE "L'AUTONOMISTA"

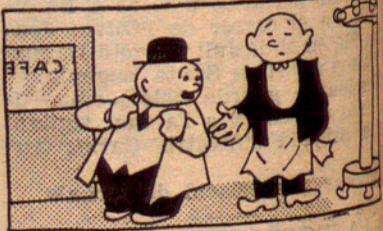

—Si a la pisarra hi ha quatre moques i en mato una, quantes en restaran? —Una. —Eh? —Sí. La morta. Les altres s'hauran volat.

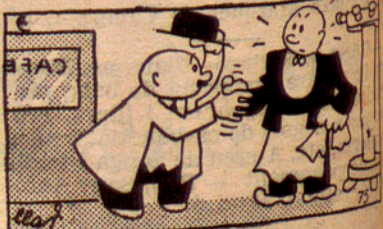
TRIPTRAP

—Deixi que l'ajudi.

—(Ara vindrà la propina).

—Apa, "buenas"!

—ESPLÉNDIDO PISO PARA ALQUILAR.— Cinco dormitorios, sala de agua comprendida. — 70 pesetas. Razón: Nueva Teatro, 3, pral.

AIGUA Amer Palatín LA MILLOR DE LES MILLORS AIGÜES DE TAULA. Carbònica natural - Aperitiva Digestiva - Diurètica DIPOSITARI GENERAL: HOTEL D'ITALIANS Ciutadans, 16 - Telèfon, 225 GIRONA